

[Justitsministeren.]

Jeg tror, at Anledningen til, at det ærede Medlem kom ind paa Forespørgselen, var Vaccinationssagen i Frederikssund, hvor vedkommende Mand jo maatte gaa i Fængsel, og man beskrev meget drastisk, hvor lang Tid han skulde sidde i Fængselet, idet man regnede med 2 Kr. om Dagen. Det var nu ikke rigtigt, han skulde sidde 98 Kr. af i 30 Dage. Men sely det er alt for meget. Det ærede Medlem behøver imidlertid ikke at være ked af det, for vedkommende kom ud allerede 6 Dage efter. Ganske vist blev det ikke slaaet op i Aviserne, for der var ikke nogen Interesse i, at han kom ud; det var højst interessant, at han blev puttet ind for sine Princippers Skyld, men at han kom ud, da man betalte Pengene, gik man ud fra ikke interesserede Offentligheden. Men altsaa, Manden er kommet ud igen efter at have betalt de Bøder.

Jeg vil gaa ud fra, at det ærede Medlem er af samme Anskuelse som jeg, nemlig, at det staaer ikke i en Justitsministers Magt at tilsidesætte Lovene her i Danmark, man maa selvfølgelig overholde de Love man har, og vil en ikke overholde Loven, og han ikke bliver benaadet, maa han selvfølgelig afsones sin Straf, hvad enten det drejer sig om Jagtbøder eller Bøder for Unndladelse af Vaccination i Overensstemmelse med de gældende Regler.

Forskellige ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, det ærede Medlem Hr. Holdgaard, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, har været inde paa det aktuelle Spørgsmaal om Automobilulykkerne og har berørt forskellige Ting, som har Betydning i den Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen nævnte det Tilfælde, at en Hund løber over Vejen, og at Automobilisten saa ved at køre til Side kommer til at forvolde Ulykke, og det ærede Medlem spurgte, hvorledes Erstatningsreglerne er. Jeg skal da gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ifølge § 13 i Hundeloven af 18. April 1925 er den, der holder løsgaaende Hunde „ansvarlig for, at disse ikke bider sagesløse Personer, sønderriver deres Klæ-

der eller paa anden Maade foraarsager dem Skade“, og ifalder foruden Bødeansvar Erstatningsansvar, for saa vidt angaar den Skade, Hunden maatte have foraarsaget, hvorhos der skal betales Godtgørelse for Svie og Smerte samt den Lyde, der maatte være fremkommet.

Heraf vil det ærede Medlem se, at en Hundeejer i disse Tilfælde er ansvarlig. Og det er ikke blot noget, der, om jeg saa maa sige, staaer paa Papiret. I 1925 havde Højesteret det Tilfælde til Behandling, at en Hund, som løb over Vejen, efter at der var signaliseret, forvoldte, at Automobilisten maatte dreje, saa at den kørte i Grøften. Hunden blev kørt over, men Ejeren blev kendt ansvarlig for den Skade, Hunden havde forvoldt. Man vil altsaa se, at der er et forholdsvis strengt Ansvar: Hunden havde i det paagældende Tilfælde ikke angrebet nogen, den løb blot over Vejen. I en Landsretsdom fra 1926 har vi et mindre tvivlsomt Tilfælde. En Hund overfaldt en cyklende Dame, og Hundens Ejer blev selvfølgelig kendt erstatningspligtig.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi maa have strenge Regler paa dette Omraade, men vi har det altsaa ogsaa. Derimod er jeg ikke enig i det ærede Medlems Betragtning, at det maaske var bedst, at Hundeejere ikke kunde forsikre for den Skade, Hundene kan volde, thi det vilde i mange Tilfælde komme til at gaa ud over dem, som lider Skade; hvis Hundeejeren ikke havde forsikret, vilde de skadelidte maaske ikke have Udsigt til at faa den Erstatning, de havde Krav paa.

Jeg er altsaa enig med det ærede Medlem i, at Reglerne bør være strenge, men de er altsaa ogsaa strenge. Hvis det ærede Medlem vil foretage sig noget særligt, vil jeg raade ham til at gaa den Vej, som jeg anbefaler Folk, naar de kommer til mig med Klager; nemlig i den Kommune, hvor man hører hjemme, at anbefale, at der optages strenge Regler i Politivedtægten om Tilfaldelse til at have Hunde. Jeg tror, det er den rigtige Vej at gaa.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt talte om Fodgængeres Ansvar. Det er selvfølgelig rigtigt, at ogsaa Fodgængere har et Ansvar, men det ærede Medlem vil